

Taking on the Name of Jesus Christ

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos

Vârstnicul Dale G. Renlund
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

The more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him.

In 2018, at the University of Utah, a special professorship was created called the “Dr. Russell M. Nelson and Dantzel W. Nelson Presidential Chair in Cardiothoracic Surgery”—cardio, meaning “heart,” and thoracic, meaning “chest.” It honored President Nelson’s important work as a heart surgeon and the support he received from his late wife, Dantzel. This professorship was paid for by a fund designed to last into the future. The individual selected for this type of prestigious professorship receives recognition, salary support, and research funds.

The first surgeon chosen to hold the professorship was Dr. Craig H. Selzman, a skilled heart surgeon who is not a member of our church. At the ceremony to award this professorship to Dr. Selzman, many important guests were in attendance, including President Nelson and his wife Sister Wendy W. Nelson. During the meeting, President Nelson spoke modestly of his pioneering surgical career.

Then Dr. Selzman shared what it meant to him to be appointed to this professorship. He related that four days earlier, after a long day in the operating room, he discovered that one of his patients needed to go back to surgery. He was tired and disappointed, knowing he would have to spend another night in the hospital.

This evening, Dr. Selzman had a life-changing conversation with himself. In the moment, he thought: “On Friday, I will be appointed to a pro-

Cu cât ne identificăm mai mult cu Isus Hristos și ne amintim mai mult de El, cu atât mai mult dorim să fim ca El.

În anul 2018, la Universitatea din Utah, a fost creat un post special numit „catedra prezidențială de chirurgie cardiotoracică a doctorului Russell M. Nelson și Dantzel W. Nelson” –cardio, însemnând „inimă”, iartoracică, însemnând „piept”. Aceasta a onorat munca importantă a președintelui Nelson în calitate de chirurg cardiolog și sprijinul pe care l-a primit de la răposata sa soție, Dantzel. Această catedră a fost și va continua să fie finanțată în viitor prin intermediul unui fond. Persoana selectată pentru acest tip de catedră prestigioasă beneficiază de recunoaștere, sprijin salarial și fonduri pentru cercetare.

Primul chirurg ales să dețină această catedră a fost doctorul Craig H. Selzman, un chirurg cardiolog foarte bun, care nu este membru al Bisericii noastre. La ceremonia de acordare a acestui post doctorului Selzman, mulți oaspeți importanți au fost prezenți, inclusiv președintele Nelson și soția dânsului, sora Wendy W. Nelson. În timpul adunării, președintele Nelson a vorbit cu modestie despre cariera sa de pionier în chirurgie.

Apoi, doctorul Selzman a împărtășit ce a însemnat pentru el să fie numit la această catedră. El a relatat că, în urmă cu patru zile, după o zi lungă petrecută în sala de operație, a descoperit că unul dintre pacienții săi trebuia să intre din nou în operație. Era obosit și dezamăgit, știind că avea să petreacă încă o noapte în spital.

În acea seară, doctorul Selzman a avut o conversație cu el însuși care i-a schimbat viața. În acel moment, el s-a gândit: „Vineri voi fi numit la

fessorship named after Dr. Nelson. He was always known as someone who kept his emotions in check, treated everyone with respect, and never lost his temper. Now that my name will be linked with his, I need to try to be more like him.” Dr. Selzman was already a very considerate surgeon. But he wanted to become even better.

In the past, his surgical team might have been aware of his fatigue and frustration because he may have let it show in his manner and tone of voice. But in the operating room that night, Dr. Selzman made a conscientious effort to be especially supportive and understanding of his team. He felt it made a difference and resolved to continue trying to be more like Dr. Nelson.

Five years later, President Nelson donated his professional papers to the University of Utah. Dignitaries from the university came to formally thank President Nelson. During this event, Dr. Selzman spoke again. Referring to President Nelson’s initials, RMN, he said, “There is an ‘RMN’ ethos that now pervades the Division of Cardiothoracic Surgery at the University of Utah.”

In frustrating situations, Dr. Selzman explained: “I do what we now teach our trainees to do—focus, get over it, and do the best you can. This ethos lives in us every day. We give lapel pins to every member of the division and each new trainee. At the bottom of the pin are the letters ‘RMN.’ The RMN ethos is foundational to our training; we teach it to everyone.” Dr. Selzman had intentionally improved his prior attitude and aspirations because his name was now linked to that of President Nelson.

This series of events involving Dr. Selzman caused me to ask myself: “How have I changed since I linked my name with the name of Jesus Christ? Have I adopted a Christlike ethos as a result? Have I genuinely tried to become better and more like Him?”

In Dr. Selzman’s experience, we can see at least five parallels to the process through which we take upon ourselves the name of Jesus Christ. Even though that process begins with baptism, it is not complete until we are more pure and holy and have become more like Him.

The first parallel is identification. Dr.

catedra care-i poartă numele doctorului Nelson. Dânsul a fost întotdeauna cunoscut ca o persoană care și-a ținut emoțiile sub control, a tratat pe toată lumea cu respect și nu și-a pierdut niciodată cumpătul. Acum că numele meu va fi asociat cu al său, trebuie să încerc să fiu mai asemănător lui”. Doctorul Selzman era deja un chirurg foarte grijuliu. Dar el dorea să devină și mai bun.

În trecut, este posibil ca echipa sa din sala de operații să fi văzut oboseala și frustrarea sa, deoarece acestea se reflectau în felul său de a se purta și în tonul vocii. Dar, în sala de operații, în acea noapte, doctorul Selzman a depus un efort conștient pentru a-și susține și înțelege echipa. El a simțit că acest lucru a adus o schimbare și a hotărât să continue să încerce să fie mai asemănător doctorului Nelson.

Cinci ani mai târziu, președintele Nelson și-a donat lucrările de specialitate Universității din Utah. Membri ai conducerii universității au venit să-i mulțumească oficial președintelui Nelson. În cadrul acestui eveniment, doctorul Selzman a vorbit din nou. Făcând referire la inițialele președintelui Nelson, RMN, dânsul a spus: „Există un etos «RMN» care domină acum Divizia de Chirurgie Cardioracică de la Universitatea din Utah”.

În situații dificile, doctorul Selzman a explicat: „Fac ceea ce îi învățăm acum pe stagiarilor noștri să facă: să se concentreze, să treacă peste și să facă tot ce pot. Acest etos ne însoțește în fiecare zi. Oferim insigne tuturor membrilor diviziei și fiecărui stagiar nou. În partea de jos a insignei se află literele «RMN». Etosul RMN stă la baza formării noastre; îl predăm tuturor”. Doctorul Selzman își îmbunătățise în mod voit atitudinea și aspirațiile anterioare, deoarece numele său era acum legat de cel al președintelui Nelson.

Această serie de evenimente în care este implicat doctorul Selzman m-a făcut să mă întreb: „Cum m-am schimbat eu de când numele meu este legat de numele lui Isus Hristos? Drept urmare, am adoptat eu un etos asemănător lui Hristos? Am încercat cu adevărat să devin mai bun și mai asemănător Lui?”

În experiența doctorului Selzman, putem observa cel puțin cinci paralele cu procesul prin care luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos. Deși acest proces începe cu botezul, nu este complet până când nu suntem mai puri și mai sfinți și nu devenim mai asemănători Lui.

Prima paralelă este identificarea. Numirea

Selzman's appointment to the Nelson professorship linked his name to President Nelson's, and Dr. Selzman began to identify with President Nelson. When we take upon ourselves the name of Jesus Christ, we link our name with His. We identify with Him. We gladly become known as Christian. We acknowledge the Savior and unapologetically stand up to be counted as His.

Closely related to identification is another parallel—remembrance. When Dr. Selzman goes into his office, his eyes are drawn to the medalion he received when he was appointed to the Nelson professorship. This medallion reminds him daily of the RMN ethos. For us, partaking of the sacrament each week helps us remember Jesus Christ throughout the week. As we partake of the sacrament, we do so in remembrance of the price He paid to redeem us. We covenant anew to remember Him, recognize His greatness, and appreciate His goodness. We acknowledge repeatedly that it is only in and through His grace that we are saved from physical and spiritual death.

Remembrance means that we follow the advice given by the Book of Mormon prophet Alma. We “let all [our] doings be unto the Lord, and whithersoever [we go, we] let it be in the Lord; ... [we] let all [our] thoughts be directed unto the Lord; ... [and we] let the affections of [our hearts] be placed upon the Lord forever.” Even when we are occupied with other matters, we remain mindful of Him, just as we remember our own names, regardless of what else we focus on.

An outgrowth of remembering what the Savior has done for us is a third parallel—emulation. Dr. Selzman began to emulate President Nelson and the RMN ethos. I believe that President Nelson's ethos is simply a manifestation of his lifelong discipleship of Jesus Christ. For us, the more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him. As His disciples, we change for the better when we focus on Him, more so than when we focus on ourselves. We strive to become like Him and seek to be blessed with His attributes. We pray fervently to be filled with charity, the pure love of Christ.

doctorului Selzman la catedra Nelson a legat numele său de cel al președintelui Nelson, iar doctorul Selzman a început să se identifice cu președintele Nelson. Când luăm numele lui Isus Hristos asupra noastră, numele nostru este legat de al Său. Ne identificăm cu El. Ne bucurăm să fim cunoscuți drept creștini. Îl recunoaștem pe Salvator și, cu mult curaj, stăm fermi pentru a fi socotiți ca fiind ai Săi.

Strâns legată de identificare este o altă paralelă – aducerea aminte. Când doctorul Selzman intră în biroul său, ochii săi se îndreaptă spre medalionul pe care l-a primit când a fost numit la catedra Nelson. Acest medalion îi amintește zilnic de etosul RMN. Faptul de a lua din împărtășanie în fiecare săptămână ne ajută să ne amintim de Isus Hristos pe tot parcursul săptămânii. Când luăm din împărtășanie, facem aceasta pentru a ne aduce aminte prețul pe care El l-a plătit pentru a ne răscumpăra. Facem legământ din nou să ne amintim de El, să-I recunoaștem măreția și să apreciem bunătatea Sa. Recunoaștem în repetate rânduri că numai în și prin harul Său suntem salvați de moartea fizică și spirituală.

Faptul de a ne aduce aminte înseamnă că urmăm sfatul dat de profetul Alma din Cartea lui Mormon. Noi avem grijă „ca toate faptele [noastre] să fie în Domnul; și oriunde [ne ducem avem grijă] ca acestea să fie în Domnul... [avem grijă] ca toate gândurile [noastre] să fie îndreptate către Domnul... [și avem grijă] ca toate simțirile inimii [noastre] să fie puse în Domnul, în vecii vecilor”. Chiar și atunci când suntem ocupați cu alte lucruri, ne aducem aminte de El, tot așa cum ne amintim propriile nume, indiferent asupra căror alte lucruri ne concentrăm.

O consecință a faptului de a ne aminti ce a făcut Salvatorul pentru noi duce la o a treia paralelă – urmarea exemplului. Doctorul Selzman a început să urmeze exemplul președintelui Nelson și etosul RMN. Eu cred că etosul președintelui Nelson este, pur și simplu, o manifestare a calității sale de-o viață de ucenic al lui Isus Hristos. Cu cât ne identificăm mai mult cu Isus Hristos și ne amintim mai mult de El, cu atât mai mult dorim să fim ca El. În calitate de ucenici ai Săi, ne schimbăm în bine când ne concentrăm asupra Sa, mai mult decât atunci când ne concentrăm asupra noastră. Ne străduim să devenim ca El și căutăm să fim binecuvântați cu însușirile Sale. Ne rugăm cu ardoare să fim plini de caritate, dragostea pură a lui Hristos.

As President Nelson taught in April: “As charity becomes part of our nature, we will lose the impulse to demean others. We will stop judging others. We will have charity for those from all walks of life. Charity towards all ... is essential to our progress. Charity is the foundation of a godly character.” Alongside charity, we seek, “cultivate, ... and expand” other spiritual gifts from the Savior, including integrity, patience, and diligence.

Emulating Jesus Christ leads us to a fourth parallel—alignment with His purposes. We join Him in His work. As a surgeon, Dr. Nelson was known as a teacher, a healer, and a researcher. The lapel pin used in Dr. Selzman’s division emphasizes these endeavors, featuring the words: reach, heal, and discover. For us, part of taking upon ourselves the name of Jesus Christ involves willingly, intentionally, and enthusiastically aligning our goals with His. We join Him in His work when we “love, share, and invite.” We join Him in His work when we minister to others, especially the vulnerable and those who have been wounded, shattered, or crushed by their earthly experiences.

So we more fully take upon ourselves the name of Jesus Christ through identification, remembrance, emulation, and alignment. Doing these four leads us to a fifth parallel—empowerment. We access God’s power and blessings in our lives. The Nelson professorship provides Dr. Selzman recognition and support funds that he is using to change the culture in his division. He applies this “endowment of power” to help others. In a similar way, when we take upon ourselves the name of the Savior, our Heavenly Father blesses us with His power to help us fulfill our mission in mortality.

As we make additional covenants with God, we take upon ourselves more fully the name of Jesus Christ. Consequently, God blesses us with more of His power. As President Nelson taught: “Each person who makes covenants in baptismal fonts and in temples—and keeps them—has increased access to the power of Jesus Christ. ... The reward for keeping covenants with God is heavenly power ... that strengthens us to withstand our trials, temptations, and heartaches bet-

În luna aprilie, președintele Nelson ne-a învățat: „Pe măsură ce caritatea devine parte a firii noastre, ne vom pierde tendința de a-i înjosi pe alții. Vom înceta să-i judecăm pe alții. Vom avea caritate pentru cei din toate mediile sociale. Caritatea față de toți... este esențială pentru progresul nostru. Caritatea este temelia unui caracter divin”. Pe lângă caritate, căutăm, „[cultivăm... și dezvoltăm]” alte daruri spirituale de la Salvator, inclusiv integritatea, răbdarea, umilința și sârguința.

Faptul de a urma exemplul lui Isus Hristos ne duce la o a patra paralelă – alinierea cu scopurile Sale. Noi ne alăturăm Lui în lucrarea Sa. În calitate de chirurg, doctorul Nelson a fost cunoscut ca învățător, vindecător și cercetător. Insigna folosită în divizia doctorului Selzman subliniază aceste eforturi, având inscripționate cuvintele: preda, vindecă și descoperă. Pentru noi, a lua asupra noastră numele lui Isus Hristos înseamnă, în parte, să ne aliniem în mod voit, intenționat și cu mult entuziasm obiectivele noastre la ale Sale. Noi ne alăturăm Lui în lucrarea Sa când „[iubim, împărtășim și invităm]”. Ne alăturăm Lui în lucrarea Sa când slujim altora, în special celor vulnerabili și celor care au fost răniți, frânți sau zdrobiți de experiențele lor din viața muritoare.

Așadar, noi luăm asupra noastră mai pe deplin numele lui Isus Hristos prin identificare, aducere aminte, urmare a exemplului și aliniere. Punerea în practică a acestor patru paralele ne duce la o a cincea paralelă – înzestrare cu putere. Avem acces la puterea și binecuvântările lui Dumnezeu în viața noastră. Catedra Nelson îi asigură doctorului Selzman recunoaștere și fonduri pe care le folosește pentru a schimba cultura în divizia sa. El folosește această „înzestrare cu putere” pentru a-i ajuta pe alții. În mod asemănător, când luăm asupra noastră numele Salvatorului, Tatăl nostru Cerească ne binecuvântează cu puterea Sa pentru a ne ajuta să ne îndeplinim misiunea în viața muritoare.

Când facem alte legăminte cu Dumnezeu, noi luăm asupra noastră mai pe deplin numele lui Isus Hristos. Drept urmare, Dumnezeu ne binecuvântează cu mai multă putere din partea Sa. Președintele Nelson ne-a învățat. „Fiecare persoană care face legăminte în bazinul de botez și în templu – și le ține – are acces la puterea lui Isus Hristos... Răspлата pentru ținerea legămintelor cu Dumnezeu este puterea cerească – puterea care ne întărește pentru a rezista mai

ter.”

We become more spiritually receptive. We have more courage to confront seemingly impossible circumstances. We are strengthened more in our resolve to follow Jesus Christ. We more speedily repent and return to Him when we transgress. We become better at sharing His gospel with His power and authority. We help those in need while being less judgmental, far less judgmental. We retain a remission of our sins. We have greater peace, and we are more cheerful because we can always rejoice. His glory will be round about us, and His angels will have charge over us.

The Savior invites us, “Come unto the Father in my name, and in due time receive of his fulness.” I urge you to do this. Come unto our Heavenly Father. Take upon yourself the name of Jesus Christ. Identify with Him. Always remember Him. Strive to be like Him. Join Him in His work. Receive His power and blessings in your life. Etch His name in your heart, willingly and intentionally. This gives you “standing” before God and qualifies you for the Savior’s advocacy on your behalf. You will become an exalted inheritor in the kingdom of our Father in Heaven, a joint-heir with His Firstborn, our beloved Savior and Redeemer.

He lives. I absolutely know it. He loves you. He gave His life for you. He pleads with you to come unto the Father through Him. In the name of Jesus Christ, amen.

bineîn fața încercărilor, ispitelor și suferințelor”.

Noi devenim mai receptivi din punct de vedere spiritual. Avem mai mult curaj să înfruntăm circumstanțe aparent imposibile. Suntem întăriți mai mult în hotărârea noastră de a-L urma pe Isus Hristos. Ne pocăim mai repede și ne întoarcem la El când comitem încălcări. Devinem mai buni în a împărtăși Evanghelia Sa cu puterea și autoritatea Sa. Îi ajutăm pe cei aflați la nevoie judecând mai puțin, mult mai puțin. Păstrăm iertarea păcatelor noastre. Avem mai multă pace și suntem mai veseli pentru că ne putem bucura mereu. Slava Sa va fi în împrejurul nostru, iar îngerii Săi ne vor păzi.

Salvatorul ne invită să „[venim] la Tatăl în numele [Său] și, la timpul potrivit, să [primim] plenitudinea Sa”. Vă îndemn să faceți acest lucru. Veniți la Tatăl nostru Cerească. Luați asupra dumneavoastră numele lui Isus Hristos. Identificați-vă cu El. Amintiți-vă întotdeauna de El. Străduiți-vă să fiți ca El. Alăturați-vă Lui în lucrarea Sa. Primiți puterea și binecuvântările Sale în viața dumneavoastră. Gravați numele Său în inima dumneavoastră, în mod voit și intenționat. Acest lucru vă oferă „o poziție” înaintea lui Dumnezeu-ului și vă face demni de mijlocirea Salvatorului. Veți deveni moștenitori exaltați în împărăția Tatălui nostru din Cer, împreună moștenitori cu Primul Său Născut, Salvatorul și Mântuitorul nostru preaiubit.

El trăiește! Știu aceasta cu certitudine. El vă iubește. El și-a dat viața pentru dumneavoastră. El vă imploră să veniți la Tatăl prin El. În numele lui Isus Hristos, amin.